No one ever said anything to me

שלא אמר לי אדם דבר מעולם –

OVERVIEW

The משנה teaches that a חזקה שאין עמה טענה (which is not considered a חזקה) is where the מוחזק claims his rights to the property by the virtue that no one (during these three years) ever complained to me that I am on their property. תוספות mentions another case of משנה שאין עמה טענה chose this specific case.

-יהוא הדין דאפילו אם אמר זבינתיה מפלוני דזבנה מינך דלא הויא חזקה חואה אמר זבינתיה מפלוני דזבנה מינך דלא הויא חזקה And the law would also be the same even if the מחזיק claimed, 'I bought it from him, who bought it from you'; that this is not considered to be a חזקה -

_____

עד שיאמר אתה מכרת לי כדקתני סיפא –

Unless the מחזיק claims, 'you sold it to me', as the סיפא states in the סיפא.

תוספות explains why the משנה chose the case of אמר לי אדם instead of מפלניא זבינתיה דזבנה מינך: מפלניא יוספות אמר לי אדם דבר מעולם אמר ליה למינקט שלא אמר לי אדם דבר מעולם אלא הא עדיפא ליה למינקט שלא אמר לי אדם דבר מעולם אור מינקט שלא אמר לי אדם דבר מעולם אור אלא הא עדיפא ליה למינקט שלא אמר לי אדם דבר מעולם אור מינקט שלא אמר לי אדים דבר מעולם אור מינקט שלא אמר לי אדם דבר מעולם אור מינקט שלא אמר לי אדם דבר מעולם אור מינקט שלא אמר לי אדם דבר מעולם אור מינקט שלא אמר לי אדים דבר מעולם אור מינקט שלא אמר לי אדים דבר מעולם אור מינקט שלא אמר לי אדים דבר מעולם אור מינקט שלא אמר מינקט שלא אמר לי אדים דבר מעולם אור מינקט שלא אמר לי אדים דבר מעולם אור מינקט שלא אור מינקט שלא אמר לי אדים דבר מעולם אור מינקט שלא אור מינ

The משנה rather preferred to mention the case of שלא אמר לי דבר מעולם -

לאשמועינן דלא הוי פתח פיך לאלם³ כדאמר בגמרא:

To inform us that (even) in this case the concept of 'open your mouth on behalf of the mute', does not apply, as stated in the גמרא.

SUMMARY

The advantage of stating לא אמר לי is not a חזקה, instead of מפלניא זבינתיה, is because there is the חידוש that we do not say פתח פיך לאלם.

 ^{1} It is not a מערער, since the מערער does not claim that he knows that the seller bought it from the מערער (or that the seller was מערער). See previously ל,א ושם בתוד"ה לאו

² Seemingly there is a greater מפלניא זבינתיה where he at least makes some claim of purchase (albeit an unacceptable claim), as opposed to 'לא אמר לי וכו' where he has no claim at all.

³ (משלי לא,ח) פתח פיך לאלם (משלי לא,ח) (in limited circumstances) allows בי", in a case where one of the litigants is confused or unsure and cannot make a proper claim, to speak on his behalf or encourage him that perhaps he meant something else. In the case of אמר לי אדם and he cannot provide a שטר, we will assume him to be a אמר לי אדם he claims מפלניא (תוס' ד"ה אמרי לי אדם instead of מפלניא ובינתיה וכר', there can be no acceptable reason why he is claiming מין ווואס instead of הבינתיה וכר', for in all situations he has no שטר (from the משל מון שטר מון אמר לי אדם (מון אמר לי אדם לי אמר לי אדם). (מון אמר לי אדם שטר שטר שטר שטר שטר שטר שטר של שטר אול שון אולים אולים

THINKING IT OVER

Why is there no מכלניא זבינתיה מפלניא מפלניא לadoes not say (דר מחדים and) that perhaps it was קמי (סר ביה חד יומא ^{4} , and you forgot to mention it?

⁴ See footnote # 3. In that case בי"ד is merely reminding him that he may have forgotten a detail, but are not changing his claim.